

Der har i Dagene den 11te og 12te Marts været afholdt 2 Bestyrelsesmøder i Bryggeriforeningen, og har jeg selvfølgelig erklæret mig villig til som Formand at udføre enhver Majoritetsbeslutning; men i Henhold til den ethvert Medlem tilkommende Ret har jeg forlangt at maatte tilføje et Minoritets-Votum. Det af mig affattede Votum passede imidlertid ikke „Gamle Carlsberg“s Repræsentant, og, efter forgæves Forsøg paa at betage mig min Ret, havde Hr. Kühle da den Udvej parat at indgaa til Regering og Rigsdag med et Andragende sammen med Landets øvrige Bryggerier med Undtagelse af „Ny Carlsberg“, „De forenede Bryggerier“ og et Par andre Bryggerier for derved at udelukke Mindretallet i Bestyrelsen fra at komme til Orde.

Mit Minoritets-Votum tillader jeg mig nedenstaaende at meddele Dem :

„Da jeg anser det for urigtigt — særlig ved Toldbestatning — ikke at bevare absolut Lighed for Loven, kan jeg ikke paa nogen Maade erkende, at den foreslaaede Forandring i Loven hviler paa et rigtigt Princip*). Seg anser det ligeledes for en urigtig og fuldstændig uholdbar Paaastand, at Forhøjelsen af Staten til 10 Kr. sælles for alle — hvor byrdefuld en saadan Forhøjelse end vil være — i mindste Maade vil forsøge Konkurrence-Vanskeligheden for de smaa Bryggerier.

Dette naftet vilde jeg meget have betænkt mig paa at benytte Minoritetens Ret til at afgive særligt Votum, hvis det virkelig forholder sig saaledes, at der ved Lovforslaget kan opnaas positiv Gavn for de smaa Bryggerier, som ogsaa jeg gerne vil være med til at beskytte; men dette er ikke Tilfældet. Thi hvis „Gamle Carlsberg“, som der trues med, vil diktere, at Skattepaalæget skal bæres af alle Bryggerier, og hvis det lykkes dette i økonomisk Henseende ekseptionelt stillede Bryggerier ved hensynsløs Konkurrence at tvinge dette Magtsprog igennem, saa er Loven ikke længere til Gavn for de smaa, men til Skade for alle. Hvis Skattepaalæget derimod virkelig kan komme de smaa Bryggerier til gode ved en Prisforhøjelse, saa skal jeg ikke gøre nogen Indvending, under Forudsætning af, at det ikke er muligt at bevare den nu havende Stat af 7 Kr., som selvfølgelig er at foretrække“.

Kjøbenhavn, den 16de Marts 1897.

Erhbødigst

Wm. Hanrowitz.

*) I det oprindelige Andragende stod et „rigtigt Princip“ og ikke som i det indleverede Andragende „en heldig Tanke“. Forandringen, ser jeg, er foretagen, efter at min Indsigelse var fremkommen i Bestyrelsesmødet.